

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-6886/2025-56

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Ani Santini Gazilj u pravnoj stvari tužitelja Ive Škurle iz Dubrovnika, Od Nuncijate 39, OIB: 17853815508, kojeg zastupa punomoćnik Srđan Kalebota, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB: 14036333877, koje zastupa punomoćnik Hrvoje Matić, odvjetnik u Zagrebu, radi ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 6. svibnja 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Jelene Šimunić - odvjetničke vježbenice i zamjenice punomoćnika tuženika Patricie Brkić – odvjetničke vježbenice, dana 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštena ugovorna odredba, članak 2. Ugovora o kreditu broj 266-4/2006 od 9.1.2006. godine, zaključenog između tužitelja i tuženika, u dijelu u članku 3. u dijelu u kojem je ugovoreno "po važećem srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. na dan plaćanja", u dijelu u članku 4. u dijelu u kojem je ugovoreno "obračunatih po srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., na dan plaćanja."

II Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštena ugovorna odredba, članak 6. Ugovora o kreditu broj 266-4/2006 od 9.1.2006. godine, zaključenog između tužitelja i tuženika, u dijelu u kojem je, ugovoreno kako je kamatna stopa promjenjiva na način da je banka ovlaštena izvršiti promjenu kamatne stope sukladno odluci o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. ili drugom aktu banke.

III Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB: 14036333877 da tužitelju Ivi Škurli, Dubrovnik, Od Nuncijate 39, OIB: 17853815508, isplati iznos od 1.862,68 eur sa zateznim kamatama na iznos od:

0,04 eur od 10.11.2008.

5,38 eur od 9.1.2009.

7,30 eur od 10.2.2009.

12,79 eur od 10.3.2009.

5,21 eur od 8.4.2009.

4,65 eur od 11.5.2009.

3,04 eur od 10.6.2009.

4,13 eur od 10.7.2009.

1,96 eur od 3.8.2009.

3,04 eur od 10.9.2009.
1,50 eur od 9.10.2009.
2,63 eur od 10.11.2009.
2,52 eur od 10.12.2009.
9,64 eur od 10.2.2010.
8,59 eur od 10.3.2010.
13,22 eur od 9.4.2010.
15,35 eur od 10.5.2010.
21,23 eur od 10.6.2010.
26,66 eur od 9.7.2010.
19,90 eur od 10.8.2010.
37,04 eur od 10.9.2010.
29,62 eur od 11.10.2010.
30,70 eur od 10.11.2010.
37,96 eur od 10.12.2010.
49,22 eur od 10.1.2011.
37,08 eur od 11.2.2011.
40,25 eur od 11.3.2011.
35,67 eur od 11.4.2011.
46,00 eur od 11.5.2011.
55,37 eur od 13.6.2011.
56,75 eur od 11.7.2011.
1.238,22 eur od 18.7.2011.

do isplate po stopi koja se do 31. srpnja 2015. određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV Odbija se kao neosnovan dio zahtjeva za utvrđenje ništetnosti preko dosuđenog u točki I izreke presude.

V Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877 naknaditi tužitelju Ivi Škurla, Dubrovnik, Od Nuncijate 39, OIB: 17853815508 trošak parničnog postupka u iznosu od 2.259,90 eur sa zateznim kamatama koje teku od 29. svibnja 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje,

za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi u bitnome navodi da je dana 9. siječnja 2006. s tuženikom kao kreditorom zaključio Ugovor o kreditu broj 266-4/2006 temeljem kojeg mu je tužitelj stavio na raspolaganje kredit u iznosu od 20.230,00 CHF, isplaćen u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju tuženika, te da je navedeni Ugovor formulirani standardizirani Ugovor kojim je u čl. 2. ugovorena valutna klauzula u valuti švicarski franak, da je otplata kredita u čl. 4. Ugovora vezana uz valutu švicarski franak, te da je u čl. 3. Ugovora navedena visina kamatne stope od 7,90% godišnje, a čl. 6. Ugovora da je ugovoreno kako je ista promjenjiva i to na način da ovisi o jednostranoj odluci banke bez navođenja egzaktnih, jasnih i provjerljivih parametara na koji način će se ona mijenjati pa da su navedene odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli nepoštene i ništetne što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Tužitelj se poziva na utvrđenja iz odluka donesenih u postupku kolektivne zaštite interesa potrošača – presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12, presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i presude Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. te zahtjeva utvrditi da su ništetni i bez pravnog učinka dijelovi odredbe čl. 2. i 3. i 4. predmetnog ugovora o kreditu te dio odredbe čl. 6. predmetnog ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovoreno da je kamatna stopa promjenjiva sukladno odluci banke te naložiti tuženiku isplatiti tužitelju iznos, visinu kojeg će tužitelj odrediti nakon što tuženik dostavi potrebne podatke za određivanje visine i nakon što se provede odgovarajuće vještačenje, uz naknadu troška parničnog postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

1.1. U tijeku prethodnog postupka tužitelj se poziva na presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-2221/18 od 17. rujna 2019., navodi da je presuda donesena u postupku kolektivne zaštite interesa potrošača obvezujuća za naslovni sud sukladno odredbi čl. 502.c Zakona o parničnom postupku te se poziva na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-3142/18 od 19. ožujka 2019., navodi da je tužitelj u svakom pogledu podređen prema tuženiku, kako u pogledu pregovaračkog položaja, u pogledu sadržaja ugovora jer se radi o tipskom ugovoru kojeg je tuženik sastavio te da tužitelj nije mogao utjecati na sadržaj odredbi, tako i u pogledu provedbe samog ugovora te se po pitanju zastare poziva na pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzeto u odluci poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.

1.2. Nakon izvedenog dokaza financijskim vještačenjem, konačno postavljenim tužbenim zahtjevom podneskom od 10. svibnja 2022. i podneskom od 27. travnja 2024. tužitelj zahtjeva utvrditi ništetnost ugovornih odredbi predmetnog ugovora o kreditu i to članak 2. u dijelu u kojem je ugovoreno kako banka odobrava kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 20.230,00 CHF prema srednjem tečaju za CHF

Hypo Alpe-Adria- Bank d.d., važećem na dan korištenja kredita, članak 3. u dijelu u kojem je ugovoreno kako se kamata obračunava u CHF, a naplaćuje u kunama po važećem srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. na dan plaćanja, članak 4. u dijelu u kojem se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u kunsjoj protuvrijednosti mjesečnih anuiteta obračunatih po srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., na dan plaćanja, članak 6. u dijelu u kojem je, ugovoreno kako je kamatna stopa promjenjiva na način da je banka ovlaštena izvršiti promjenu kamatne stope sukladno odluci o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. ili drugom aktu banke, naložiti tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.862,68 eur sa zateznim kamatama tekućim na svaki pojedinačni iznos od dospijeća do isplate, uz naknadu troška parničnog postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, njegovoj osnovi i visini, navodi da je tužitelj prilikom sklapanja ugovora o kreditu, ovisno o svojoj volji, mogao izabrati između više opcija ugovora o kreditu; s valutnom klauzulom u eurima ili u CHF ili u hrvatskim kunama, s fiksnom kamatnom stopom ili s promjenjivom kamatnom stopom, da je tužitelj samostalno procjenjujući rizike izabrao sklopiti ugovor o kreditu sa valutnom klauzulom u CHF s promjenjivom kamatnom stopom, da je tuženik s tužiteljem ugovorio promjenjivu kamatnu stopu u skladu s zakonskim ograničenjima, da je nesporno da su stranke svojom voljom sklopile ugovor o kreditu s promjenjivom kamatnom stopom, da tužitelj stvara okolnosti u kojima se primjenjuje fiksna kamatna stopa, ali pod daleko povoljnijim uvjetima nego što je tuženik nudio za ugovore s fiksnom kamatnom stopom u bilo kojoj valuti obveze, ističe prigovor zastare te navodi kako ne postoji niti jedna zakonska odredba koja bi određivala prekid zastarnog roka za pojedinačno potraživanje na temelju postupka radi zaštite kolektivnih interesa i prava te da se ne radi o identičnom postupku jer da je kolektivna tužba pokrenuta radi deklaratornog utvrđenja dok tužitelj u ovom postupku potražuje isplatu. Zaključno, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troška parničnog postupka tuženiku.

3. Kako je tijekom postupka došlo do izmjene raspravnog suca sud je na ročištu za glavnu raspravu održanom 24. svibnja 2022., uz suglasnost stranaka, dokazni postupak obnovio čitanjem spisa i priležće dokumentacije, a u smislu odredbe čl. 315. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, dalje u tekstu: ZPP).

4. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u: zahtjev tužitelja dostavljen tuženiku za dostavu dokumentacije (list 5 spisa), Ugovor o kreditu broj 266-4/2006 (list 6-12 spisa), Izračun efektivne kamatne stope za kredite građanstvu (list 13-15 spisa), izreku presude i rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 2221/18 od 3. rujna 2019. (list 28 spisa), izreku presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (list 29 spisa), izreku presude i rješenja Visokog trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. (list 30 spisa), specifikaciju uplata (list 50 spisa), pregled uplata za klijenta (list 51-54 spisa), obavijest o promjenama kamatnih stopa po kreditu (list 55 spisa), otplatni plan (list 55-57 spisa) te izveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o.

5. Preostalu dokumentaciju dostavljenu u spis sud nije posebno razmatrao i cijenio jer istu ne nalazi odlučnom za predmet spora.

6. Tuženik je u tijeku postupka odustao od dokaznog prijedloga za saslušanje predloženih svjedoka (djelatnika banke).

7. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Iz dokumentacije u koju je izvršen uvid kao bitno proizlazi kako slijedi:

- iz Ugovora o kreditu broj 266-4/2006 proizlazi da je isti zaključen između tuženika (ranije Hypo-Alpe-Adria-Bank d.d.) kao kreditora i tužitelja kao korisnika kredita dana 9. siječnja 2006. s namjenom kupnje rabljenog motornog vozila, u kunsjoj protuvrijednosti od 20.230,00 CHF po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita (čl.2.), uz promjenjivu kamatnu stopu u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora (čl.6.), koja kamatna stopa u trenutku sklapanja ugovora iznosi 7,90% dekurzivno godišnje (čl.3.), uz rok otplate kredita 7 godina od stavljanja kredita u otplatu odnosno u 84 mjesečna anuiteta u kunsjoj protuvrijednosti 314,30 CHF po srednjem tečaju kreditora za CHF na dan plaćanja (čl.4.) te da je navedeni ugovor solemniziran po javnom bilježniku Anđelku Staniću iz Dubrovnika dana 12. siječnja 2006. pod brojem OU-24/06, pročitao tužitelju i da je upozoren da ima snagu ovršnog javnobilježničkog akta,
- iz izračuna afektivne kamatne stope proizlaze iznosi anuiteta i kamate te datum dospjeća anuiteta za razdoblje otplate kredita,
- iz obavijesti o promjenama kamatnih stopa po kreditu od 19. ožujka 2019. proizlazi da je kamatna stopa u razdoblju od 13. siječnja 2006. do 20. srpnja 2011. iznosila 7,90%,
- da su u otplatnom planu i pregledu prometa za klijenta navedeni anuiteti i datum dospjeća istih uz prikaz kamate i iznosa u kunama,
- da su u specifikaciji uplata navedeni iznosi uplata u kunama i datum plaćanja istih.

9. Sukladno odredbi čl. 502 c ZPP-a i čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 14/14, 110/15, 14/19) sud je vezan za utvrđenja iz postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača. Dakle, pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vođen je postupak zaštite kolektivnih interesa potrošača pod poslovnim brojem P-1401/12. Iz odluke Trgovačkog suda u Zagrebu poslovnim brojem P-1401/12 od 4. srpnja 2013., Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovnim brojem PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i poslovnim brojem PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. odnosno Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. i Rev-2221/18 od 3. rujna 2019. proizlazi da je utvrđeno da je ovdje tuženik povrijedio kolektivne interese potrošača-korisnika kredita, koristeći u Ugovorima o kreditu ništetne i nepoštene odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica CHF te na način da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze promjenjiva, a tuženik i potrošači nisu pojedinačno pregovarali o odredbi odnosno parametrima koji utječu na odluku tuženika o promjeni ugovorne kamatne stope što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa na štetu potrošača. Dakle iz istih u bitnome proizlazi da kod ugovaranja valutne klauzule i promjenjive kamatne stope obveza potrošača istovremeno ovisi o dva promjenjiva bitna elementa i zato je posebno rizična - potrošač u vrijeme zaključenja ugovora ne zna koji iznos glavnice kredita izražene u

kunama će biti u obvezi tijekom dugoročne otplate vratiti banci niti koju će cijenu u vidu kamate za to platiti, to jednostrano određivanje kamate uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača protivno načelu savjesnosti i poštenja, a isto tako je nepoštena i ništetna ugovorna odredba ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica CHF.

10. Iz ugovora o kreditu koji prileži spisu proizlazi da tužitelj ima status potrošača u smislu odredbe čl. 3. tč. 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03, 45/07, dalje: ZZP), a obzirom je tužitelj sklopio predmetni ugovor o kreditu kao fizička osoba u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti.

11. Također, uvidom u ugovor o kreditu jasno je da je predmetni ugovor prethodno pripremio tuženik i da se radi o tipskom ugovoru pa se po prirodi stvari o odredbama nije pojedinačno pregovaralo, a niti se moglo pojedinačno pregovarati.

12. Polazeći od navedenog i vezanosti suda za utvrđenja iz parnice za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača te imajući u vidu da je tuženik odustao od dokaznog prijedloga za saslušanje predloženih svjedoka – djelatnika banke to nisu osnovani prigovori tuženika da je tuženik obavijestio tužitelja o svim relevantnim okolnostima, da je upozorio tužitelja na rizike koje valutna klauzula nosi te da je tužitelj samostalno odabrao sklopiti Ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u CHF s promjenjivom kamatnom stopom.

13. Imajući u vidu činjenični supstrat tužbe i naprijed navedeno te da je tužitelj predložio saslušanje tužitelja, a ne tuženik na kojem je teret dokaza da se o spornim odredbama pojedinačno pregovaralo, to se kao nepotrebno za odluku u ovoj pravnoj stvari, ali i neekonomično, ukazalo izvođenje dokaza saslušanjem tužitelja.

14. Slijedom svega naprijed navedenog odnosno kako su odredbe Ugovora o kreditu ništetne u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula na način da se povrat kredita vrši u anuitetima čiji je iznos vezan za valutu CHF, po tečaju za CHF na dan plaćanja anuiteta, to je tužbeni zahtjev valjalo prihvatiti kao djelomično osnovan na temelju odredbe čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 79/09, 89/09, 78/12, 56/13) i čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 41/14, 110/15, 14/19), čl. 3. - 4., čl. 269., čl. 272. i 323. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje ZOO) i odredbe čl. 502.a i c ZPP-a te odlučiti kao pod točkom I i II izreke presude.

15. Sud je prihvatio zahtjev za utvrđenje ništetnosti samo onih dijelova Ugovora o kreditu koji se odnose na ugovaranje valutne klauzule uz koju je vezana otplate kredita uz korištenje valutne klauzule vezane za švicarski franak. Ugovorna odredba kojom je ugovoren iznosa kredita u kunskoj protuvrijednosti CHF prema srednjem tečaju HNB-a na dan korištenja kredita nije ništetna jer nema neravnoteže u pravima i obvezama na štetu tužitelja kao korisnika kredita u odnosu na predmet ugovora. Ništetnost ugovornih odredbi kojima je ugovorena valutna klauzula ne odnosi se na odobreni iznos kredita, na to da se kamata obračunava u CHF, a naplaćuje u kunama i na to da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti

mjesečnih anuiteta, već na povrat kredita u anuitetima čiji je iznos vezan za tečaj CHF na dan dospijeca pojedinih anuiteta, kako je to i utvrđeno gore navedenim presudama Trgovačkog suda u Zagrebu i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske donesenima u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača. Slijedom navedenog, sud je kao neosnovan odbio preostali dio zahtjeva tužitelja za utvrđenje ništetnosti, a kako je to odlučeno pod točkom IV. izreke presude.

16. Na okolnost visine potraživanja izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku financijske struke Darku Prpiću iz Darfin d.o.o.

16.1. Iz nalaza i mišljenja i pisanog očitovanja stalnog sudskog vještaka proizlazi da tijekom otplate kredita nije bilo promjene kamatne stope, a što je razvidno iz dokumentacije koja prileži spisu pa ukupna razlika između anuiteta prema obračunu banke u odnosu na anuitete prema simuliranom početnom otplatnom planu primjenom redovno ugovorene kamatne stope za sve anuitete za koje je nalazom utvrđen više plaćeni iznosa iznosi 0,00 CHF odnosno kunska protuvrijednost iznosi 0,00 kn, a što je razvidno iz tablice pod točkom 3. Nalaza. Nadalje proizlazi da razlika između anuiteta s osnove valutne klauzule između anuiteta prema simuliranom početnom otplatnom planu po srednjem tečaju banke važećem na dan plaćanja u odnosu na anuitete prema simuliranom početnom otplatnom planu po srednjem tečaju banke važećem na dan isplate kredita za sve anuitete za koje je nalazom utvrđen više plaćeni iznos iznosi 14.034,33 kn.

16.2. U pisanom očitovanju stalni sudski vještak, a vezano za prigovore tuženika koje je istaknuo na nalaz i mišljenje glede datuma plaćanja anuiteta te izračuna razlike po osnovi valutne klauzule, navodi da je ugovorom o kreditu ugovoreno da anuiteti dospijevaju zadnjeg dana u mjesecu pa da je stoga vještak na dan dospijeca anuiteta utvrdio iznos dospjelog anuiteta (navodi da načelno banka može promijeniti kamatnu stopu svaki dan u mjesecu s primjenom od narednog anuiteta), a da ukoliko je datum stvarne uplate prije datuma dospijeca anuiteta, za datum plaćanja da se uzima datum dospijeca anuiteta kao dan kumulativnog ispunjenja uvjeta: obveza korisnika kredita je dospjela i uplaćeni iznos je dovoljan za pokriće obveze u cijelosti. Nadalje navodi da je iz simulacije tuženika, koju je tuženik dostavio kao prilog podneska 27. svibnja 2021. u kojem je istaknuo prigovore na nalaz i mišljenje, razvidno da u slučaju prijevremenog podmirenja anuiteta (prije dospijeca) priznaje datum plaćanja kao datum podmirenja obveze tužitelja po kreditu, neovisno o tome što anuitet nije dospio.

16.3. Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka uz dopunsko očitovanje sud je u cijelosti prihvatio jer je izrađen nepristrano, u skladu s pravilima struke i temeljem raspoložive dokumentacije.

16.4. U odnosu na prigovore koje je tuženik u podnesku od 27. svibnja 2021. istaknuo na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka – da je predmetni nalaz i mišljenje izrađen kao da je između stranaka ugovorena fiksna kamatna stopa iako je ugovorena promjenjiva kamatna stopa i CHF valuta obveze, da je vještak obvezan utvrditi točan izračun razlike, a što svakako da uključuje i manje i više plaćene anuitete valja istaknuti da se radi o prigovorima pravne naravi te da je sud vezan za utvrđenja iz postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, kako je naprijed obrazloženo, kao i da je vještak nalaz i mišljenje izradio prema zadatku u skladu s pravilima struke i temeljem raspoložive dokumentacije. Ovdje valja napomenuti da su u nalazu iskazane i pozitivne i negativne razlike, a tuženik tijekom postupka nije isticao zahtjev za isplatu eventualne razlike koja bi proizlazila iz primjene nižeg tečaja. Također, a u odnosu na iznose kada je tužitelj plaćao manje anuitete kada je tečaj CHF bio niži od tečaja po kojem je isplaćen kredit valja istaknuti da tuženik tijekom postupka nije isticao zahtjev za isplatu

eventualne razlike koja bi proizlazila iz primjene nižeg tečaja, ali i da je sud stava da ovaj zahtjev tuženika ne ispunjava zakonske pretpostavke iz članka 323. ZOO-a, a to stoga što plaćanjem anuiteta kada je tečaj bio niži od početnog tečaja tužitelj nije primio, odnosno stekao bez osnove, pa stoga ne postoji niti njegova obveza vraćanja nečeg što nije primio, a time niti tražbina tuženika po osnovi ništetnih ugovornih odredbi. Slijedom navedenog, navedeni prigovori tuženika koje je istaknuo na nalaz i mišljenje vještaka nisu relevantni dok se u odnosu na prigovor glede datuma plaćanja anuiteta te izračuna razlike po osnovi valutne klauzule vještak očitovao pisanim očitovanjem te na taj način otklonio prigovore tuženika.

17. U odnosu na prigovor zastare valja istaknuti da sukladno pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 31. siječnja 2022. ako je ništetnost ugovornih odredaba ustanovljena već u postupku kolektivne zaštite potrošača, tada zastarni rok počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od (naknadnog) utvrđenja ništetnosti sadržajno istovjetnih ugovornih odredbi kredita u CHF odnosno kredita u kunama s valutnom klauzulom u CHF u svakom pojedinom slučaju, a povodom individualnih parnica potrošača u kojoj se oni pozivaju na pravne učinke presude donesene u postupku kolektivne zaštite.

17.1. Obzirom u ovoj pravnoj stvari najstarija tražbina po osnovi valutne klauzule dospijeva 10. studenog 2008., da je dana 4. travnja 2012. podnesena tužba za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, čime je prekinuta zastara u smislu odredbe čl. 241. ZOO-a, a odluka donesena u tom postupku je postala pravomoćna dana 14. lipnja 2018., kada je zastara počela ponovno teći po pitanju valutne klauzule, a tužba u ovoj pravnoj stvari je podnesena 1. ožujka 2019., to prigovor zastare nije osnovan u smislu odredbe čl. 225. ZOO-a.

18. Slijedom navedenog, tuženik je sukladno odredbi čl. 323. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje ZOO) dužan vratiti tužitelju što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim odnosno bez osnove sa zateznim kamatama od dana stjecanja jer se ima smatrati nepoštenim stjecateljem. Osnovanost visine tužbenog zahtjeva kao i dani kada su učinjene uplate od kojeg teku zatezne kamate na iznos svakog pojedinog preplaćenog iznosa, kako je to navedeno u točki III izreke presude, proizlazi iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka, pa je valjalo je na temelju odredbe čl. 323. st. 1., čl. 1111. st. 1., čl. 1115. i čl. 29. ZOO-a te odredbe čl. 328. ZPP-a odlučiti kao pod točkom III izreke presude.

19. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje ZPP) koja se sukladno odredbi čl. 117. st. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 70/19) primjenjuje na sve postupke u tijeku u kojima do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama nije donesena prvostupanjska presuda, a obzirom tužitelj nije uspio u parnici samo u razmjerno neznatnom dijelu zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi.

19.1. Tužitelju je trošak postupka odmjeran prema važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje u tekstu OT) i to za sastav tužbe u iznosu od 200,00 eur (Tbr.7.tč.1.OT), za sastav podneska od 26. rujna 2019. u iznosu od 200,00 eur (Tbr.8.tč.1.OT), za sastav podneska od 4. ožujka 2020. u iznosu od 50,00 eur (Tbr.8.tč.4.OT), za sastav podneska od 10. svibnja 2020. u iznosu od 200,00 eur

(Tbr.8.tč.1.OT), za sastav podneska od 27. travnja 2026. u iznosu od 50,00 eur (tvr.8.tč.4.OT), za zastupanje na ročištima dana 16. listopada 2019., 4. studenog 2020., dana 24. svibnja 2022. i dana 6. svibnja 2026. u iznosu od po 200,00 eur za svako (Tbr.9.tč.1.OT), sve uvećano za 25% PDV-a što ukupno iznosi 1.875,00 eur.

Tužitelju je dosuđen i trošak financijskog vještačenja u iznosu od 265,45 eur, trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 53,09 eur te trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 66,36 eur.

Slijedom navedenog tužitelju je dosuđen trošak postupka u ukupnom iznosu od 2.259,90 eur.

19.2. Tužitelju u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a nije dosuđen trošak sastava podneska od 21. srpnja 2022. jer isti nije bio potreban za vođenje parnice.

19.3. Odluka o kamati na dosuđeni trošak postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22) i na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a.

19.4. Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a valjalo je odlučiti kao pod točkom V. izreke presude.

U Zagrebu, 29. svibnja 2026.

Sudac:
Ana Santini Gazilj

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja stranke mogu podnijeti žalbe županijskom sudu, koja se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka, putem ovoga suda. Žalba se podnosi u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

-od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, bez obzira da li je stranka na to ročište pristupila, odnosno

-od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

DNA:

1. tužitelj po pun.
2. tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-30888-c5739**

Kontrolni broj: **0d1c1-19f77-97279**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.